

SLOVENSKI NAROD.

Naša vsak dan sveder, izimbi nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računati se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnistvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Občni zbor pol. društva „Edinost“.

V Trstu se je vršil dne 30. avgusta ob številni udeležbi pod predsedstvom dež. posl. Mandića občni zbor „Edinosti“, o katerem smo obljubili obširnejše poročilo, čim je prinesel tržaško slovensko glasilo.

Po rešitvi nekaterih društvenih zadev je povzel besedo posl. dr. Laginja in govoril tako le:

Obžalujem, da danes nisem toli mirnega duha, da bi mogel jasno opisati okolnosti, ki so neposredni vzrok nepopolnemu našemu položaju. Razložiti hočem le svoje nazore o položaju ter slednjič izraziti osebno svoje mišljenje o tem, kar smatram, da bi bilo najboljšo storiti v blagor našega naroda. Minolost naša je žalostna, še žalostnejša je sedanjost. Nikakor pa ne smemo obupavati zaradi tega, ako so odnosi dandanes slabši za Hrvate in Slovence na Primorskem, nego so bili pred šestimi leti. Naša skrb velja b o d o č n o s t i! Pogum nam ne sme upasti niti tedaj, ako bi se odnosi tudi v prihodnjih šestih letih, to je v dobi prihodnjega parlamenta, ne spremenili na boljše. Obupati ne smemo i da bi imele popokati vse žice.

Kar se dostaja mojega stališča v parlamentu, ne morem govoriti le v svojem imenu, ampak očrtati hočem na kratko stališče, koje smo zavzemali v obče vsi hrvatski in slovenski zastopniki, koje je bil narod poslal na Dunaj.

Tu je treba omeniti v prvi vrsti, da se — kakor znano, — poslanci v parlamentu združujejo v klube ali stranke. Vse te stranke imajo vsaka različne nazore in cilje in stremijo vsaka po svojih potih, da bi dosegle stavljeni si smoter. Najmočnejše in zaradi tega najmerodajnejše so te le stranke: klub združene nemške levice, ki šteje nad 100 poslancev, klub Poljakov, v kojem je 70 in slednjič, iz raznih elementov sestavljeni Hohenwartov klub ki ima 60 poslancev. Slehernemu mora biti jasno, da, ako se te stranke združijo ob katerem koli vprašanju, ter podpirajo vlado, so vse druga stranke ali klubi onemogli in ni možno, da bi kaj opravili proti tej večini. Zastopnikom manjših narodov ne preostaja torej drugoga, kakor da se ali pridružijo onim, koje hočejo in morejo podpirati, ker stremjenje dotičnikov ni v navskrižju z interesi zastopnikov dotičnega malega naroda, ali pa ne smejo gledati ne na levo ne na desno in trobiti v jednome le istino, nađejaje se, da vlada spremeni svoj sistem in odpomore, kjer je treba. Nakako v središče mej prve in druge postavili smo se zastopniki hrvatskega in slovenskega naroda. Toda razdeljeni smo bili na tri skupine. Pred 5 leti osnoval se je pod mojim načelstvom klub, v kojega je vstopilo nekaj narodnih poslancev.

Kakor znate, niti dva človeka ne mislita povsem jednako, dasi stremita oba po istih ciljih. Ako torej niso bili vsi zastopniki našega naroda združeni v jednom in istem klubu, iz tega nikakor ni smeti sklepati, da je zavoljo tega jeden večji poštenjak, nego drugi. Kajti sleherni si je mislil, da na ta način, ki si ga je izbral za svoje postopanje, zamore boljše vršiti svojo dolžnost. Nekateri narodnih poslancev pridružili so se leta 1891. skupini Hohenwartovi. Nekateri, rekel sem, kajti drugi, ki niso vstopili v to skupino, zastopali so tudi veliko množico naroda. Jaz in prijatelj in tovariš g. Spinčić sva bila izjema, pripadajoča poslednjim. Jaz namreč nisem bil nikdar člen Hohenwartovega kluba, ker sem si mislil, da njegova načela ne bodo nikdar koristila na-

šemu narodu in ker sem smatral to skupino v obče kakor nepotrebno. Glede koristi, ki jih je donášala ta skupina našem narodu, menim, da se nisem zmotil, kakor se v obče nisem zmotil nikdar, kadar sem slušal svojo vest. Tu bodi zajedno po udarjeno, da smo si bili narodni poslanci vedno dobri prijatelji in da smo se vestno podpirali drug drugoga, kjer koli je to potrebno in možno. Pokojni poslanec Klun je bil osobito poslednji čas naš dober podpornik, in to velja še v posebni meri o gospodih dru. Gregorčiču in Nabergoju. Da-li pa je prav in umestno, da ostane tako tudi v prihodnjem zasjedanju parlamenta, da bode jeden narodnih zastopnikov tu, drugi tam, tretji zopet drugod, o tem hočem spregovoriti pozneje nekoliko besed.

Naše delovanje v parlamentu znano je splošno, deloma iz tega, kar so poročali časopisi o posamičnih sejah parlamenta, deloma pa iz tega, kar smo poročali mi sami svojim volilcem. Tu se torej ne morem spuščati v podrobnosti, kajti tega ne pripušča niti čas, niti ni današnji občni zbor primerna prilika za to. Toda to smem poudariti, da nikdar nismo zanemarjali gospodarskih potrebščin naših pokrajin. Za iste smo se ptezali toplo, kadar koli nam je bilo prilicnosti v to. Osvedočen sem — bodi mi dovoljeno izjaviti to z vso skromnostjo, — da n i s m o d e l a l i s r a m o t e s v o j e m u n a r o d u. Prizadevali smo si ob vsaki priliki odkrivati odnose, v kojih se nabaja naš narod; opisovali smo živimi besedami njegovo bedno stanje, poudarjali njegove potrebe. Več nismo mogli storiti in zatorej smo, kadar koli smo mogli, izjavljali, kako je naš narod zacostal v vsakem pogledu. Ali vender utegne reči jeden ali drugi: „Pa kaj pomaga vaše govorjenje, ko pa niste dosegli ničesar.“ Toda treba je vpoštovati odnose v našem parlamentu, ki naravnost onemogočujo uspešno delovanje zastopnikom malih narodov. Kajti večina poslancev je nemške narodnosti. Ti Nemci pa so imeli povsem napačno vzgojo, ki je v Nemcih v veljavi še dandanes. Ko so se priučili v šoli, kakova je njih domovina, koliko duš šteje njih narod, potem se učé, kako je v južni Afriki in v osrednji Aziji; kako pa je kaj na Jugu naše države, tega se ne učé, tega torej ne znajo. Zatorej je oziroma na te odnose že storil svojo dolžnost oni narodni poslanec, ki je v parlamentu brezobzirno razjasnjeval resnične odnose na Jugu naše države, opozarjal (kadar je mogel) na to, kar mora trpeti naš narod. Ia ako merodajni činitelji ne bi se hoteli ozirati na to, kar je bil že sklepal ta zbor in ako ta zbor niti ne bi obstal, dovoljno je, ako bi vlada hotela vpoštovati le vse ono, kar je bil povedal in razkril posl. gos. Spinčić.

Doba poezije je že zdavna za menoj. Zatorej tudi ne maram tu prepevati elegij ali pesni žalostink o naših odnosajih — čeprav ni povoda za veselje — ampak opisati hočem na kratko dejanske razmere pokrajine istrske. Žalostno dejstvo je, da nimamo potrebnih osnovnih šol. Kako neprijetno morajo to občutiti naši mladeniči že v vojakih! Oni morajo zaostajati za svojimi sodeželani italijanske narodnosti, kateri smatrajo naše za „barbare“. Žalostno dejstvo je, da nimamo cest in vsled tega morata zaostajati promet in kupčija. Žalostno dejstvo je, da pri sodiščih ne poznajo našega jezika, ampak razpravljajo prek in prek le v italijanščini. Majhno, zelo majhno je število onih uradnikov, ki poznajo naš jezik. Žalostno dejstvo je, da pri finančni oblasti, kjer zahtevajo našega denarja, ne

poznajo našega jezika. A za svoj denar imamo gotovo pravo zahtevati, da bi govorili z nami v našem materinem jeziku. Žalostno dejstvo je, da je mej višjimi uradniki le jako malo takih, ki umejo naš jezik in da so nasprotniki našega naroda baš radi tega, ker ne umejo našega jezika. A uradniki so že vzgojeni v takem duhu, ki jim velevala, da prezirajo naš narod, naš jezik. Vzemimo izgled iz praktičnega življenja. Italijan, ki je živel mej našim narodom in se priučil našem jeziku, nikdar ne bode tolik nasprotnik našega jezika, nego so oni, ki ga ne poznajo. To je žalostno, ni pravično, in upravi radi tega mora se to spremeniti temeljito, kajti sedanje položaje je naravnost neznosno in Slovani v Istri skoro da ni več možno živeti.

Prosil bi slavni zbor, da sklene resolucijo, v koji izrazi svoje obžalovanje na tem, da c. kr. vlada kljub sto in sto naših pritožb ne spremeni svojega sistema. Prisiljeni smo storiti to, ako upoštevamo, da je v Istri iredentovska klika vsemogočna in da se ne plaši niti umorov! Umora jedino zaradi tega, ker je mladenič prepeval nedolžno hrvatsko pesen! Zares je bil Ostroman v Lošinju žrtva narodne pesni!

Preiti mi je k drugemu predmetu, ki je velike važnosti za neposredno bodočnost našega naroda. Stojimo pred novimi volitvami in v nekih tednih utegnejo biti že razpisane. Ako izpolni naš narod svojo nalogo in odpošlje svojih zastopnikov vsaj od povsodi, od koder jih je pošiljal doslej, dokazal je s tem, da je čil in krepak; ako pa propademo, vsled tega ne bode le velika škoda narodu, ampak zajedno tudi dokaz, da polagamo orožje in sodilo se bode o nas: Tu izumira narod. Življenje pa je boj, to vidimo vedno in povsodi. A ker naši nasprotniki hoté, da bi nas uničili, zatrli, kar je dokazano, je za nas ta boj — boj za obstanek.

Osvedočen sem popolnoma, da se bodo hrvatski in slovenski volilci borili za pravico še bolj, nego so se borili pred 6 leti, da se bodo borili liki levi tudi tam, kjer prej ni bilo boja. Velike koristi za naš uspeh pa more biti, ako zasledujemo taktiko, ki jo imajo naši nasprotniki Italijani. Italijansko političko društvo istrsko imelo je dne 20. junija občni zbor v Malem Lošinju. Tem povedom izustil je dr. Bartoli govor o volitvah na državni zbor. Ta govor je za nas posebno zanimiv, ker je razkril taktiko italijanskega tabora. Mi meramo zatorej paziti, kaj počenjajo naši nasprotniki, da moremo ovreči njih namero. A ta govor je bil zajedno tak, da se ga mora sramovati sleherni, ki ima količkaj političkega poštenja. V imenu človeštva in naše narodnosti svečano protestujem proti nesramnim insinuacijam tega govora; protestujem svečano proti temu, da c. kr. vlada, ki sicer tako rada pleni slovanske časopise, dopušča, da se tiskajo take stvari! „L' Istria“ od 20. junija t. l. je prinesla ves ta dovor ponatisnen. Mej ostalim je tu rečeno, da smo mi sovražniki Istre, svoje domovine. (Konec prih.)

V Ljubljani, 9. septembra.

Bančno vprašanje. Kakor vse sedaj kaže, Ogrri in naša državna polovica niso tako jedini glede bančnega vprašanja, kakor so avstrijski vladni listi zatrjevali. Ogrri celo podpirajo banko, če tudi ne očitno. Madjarska vlada je pripravljena privoliti skoro v vse bančne zahteve, če se jej le dovoli jednak upliv pri banki. Madjari dobro vedo, da ima od banke le Ogerska dobiček. Banka ogerskim trgov-

cem in posestnikom preskrbuje denar po 4%, dočim bi ga na Ogerskem pri hranilnicah izpod 6% ne dobili. Ko bi banka Ogrov ne podpirala, bi ogerske hranilnice, ki sedaj posojujejo po 6%, z obrestno mero še poskočile na veliko škodo narodnogospodarskemu razvoju. Zato pa že danes lahko rečemo, da se bode bančno vprašanje rešilo po želji banke. Naša državna polovica bode v tem vprašanju poražena, kakor v vseh drugih pogodbenih vprašanjih.

Konfiskacijska samovolja. Da se socijalistični listi pogosto konfiskujejo, temu se toliko ne čudimo, ker precej odločno pišejo, a pri tem se godi včasih vendar velika samovolja. Tako je bila konfiskovana „Arbeiterzeitung“, ker je priobčila neki članek glede prihoda ruskega carja na Dunaj. Te konfiskacije deželno sodišče ni potrdilo, ker ni moglo najti v članku žalitve ruskega carja. „Arbeiterzeitung“ je ponatisnila razsodbo deželnega sodišča z razlogi, s katerimi deželno sodišče izpodbija konfiskacijo. Državni pravdnik, ki je v tem slučaju bil vložil ugovor proti razsodbi deželnega sodišča, je konfiskoval tudi razsodbo. Po njegovem mnenju se je menda sodišče samo zagrešilo istega pregreška, kakor poprej „Arbeiterzeitung“. V drugem slučaju se pa ni razpisala vzklicna obravnava proti konfiskaciji celih šest tednov, tako, da je v tem konfiskovani članek zgubil svojo veljavo. To postopanje pri konfiskacijah pač jasno kaže, da je sedanji tiskovni zakon potreben premene.

Poroka italijanskega kraljeviča. Klerikalcem je jako nepovoljno, da se hoče kraljevič italijanski dati poročiti v Rimu. Po zatrjevanju klerikalnih glasil, ne bode noben duhovnik hotel kraljeviča v Rimu poročiti, ker smatrajo Rim še vedno za papežev. Če je to resnica, bode kraljevičeva poroka v kakem drugem mestu. Seveda vse to demonstrovanje klerikalcev ne bode imelo dosti pomena. Dokler je kralj v Rimu, je to mesto njegovo, naj je klerikalcem ljubo ali ne. Če prisihijo, da bode poroka zunaj Rima, bodo se s tem le rimskemu prebivalstvu močno zamerali. To bode pač le voda na liberalni mlin. Mislili so tudi, da bode kraljevičovo ženitev preprečili, ko so ruvali po vseh dvorih. Italiji s tem niso škodovali, kajti s črnogorsko princzino si pridobi prijateljstvo Rusije.

Turčija ima jako malo spoštovanja do zastopnikov velevladstij v Carigradu. Najhujše je pa, da velevladstja same podkupujejo svojim zastopnikom ugled. Ob zadnjih pobijanjih v Carigradu se je zastopnikom velevladstij zdelo potrebno, kaj ostro govoriti glede sultanovega postopanja. Nemški veleposlanik je rekel ministru zunanjih stvari, da naj le sultanu pove, da ne bode dolgo vladal, ako bode tako postopal. Turki so zaradi odločnega govorjenja veleposlanikov bili v največjem strahu. Turška vlada je vprašala po svojih zastopnikih velevladstij, če so naročile zastopnikom, da naj tako odločno govore. Dobila je pa od povsod odgovore, da se ni dala nobena instrukcija v tem oziru. Seveda sedaj se Turčija za pretenja veleposlanikov nič ne zmeni. Drugače bi bilo, ko bi bile vlade izjavile, da veleposlaniki postopajo popolnoma v zmislu danih jim naročil. Turki bi se bili bali evropskih bajonetov.

Ustaja na Filipinih se podpira z dveh strani. Na eni strani so pri ustaših vsi mnogobrojni nemški trgovci. Sodi se, da ima Nemčija tu svojo roko vmes. Nemčija nikakor ni popolnoma odpustila Španiji, da je ob svojem času ji morala odjenjati radi Karoliških otokov. Nemci so odjenjali, ker so se zbal republikanskega gibanja na Španskem, a pričakovati je pa bilo, da porabijo prvo priložnost, da pokažejo Španiji svojo nevoljo. Poleg tega se pa ustaše kuzka z Japonskega. Na Japonskem izhaja v tajalskem jeziku neki list, ki grozno zabavlja zoper Špance. Ta list je namenjen za Filipince, ker tajalsčino tako samo na Filipinih govore. Ta list že dolgo pozivlja Filipince, naj se spustajo, in posebno obširno opisuje španske poraze na Kubi, hvali kubanske boritelje za svobodo. Japan igra v filipinski ustaji isto ulogo, kakor Združene države v kubanski ustaji. Japonci imajo tudi podobne težnje kakor Američani. Radi bi Evrope izrinili iz vse Vzhodne Azije, kakor jih izrivajo Američani iz Amerike.

Dopisi.

Iz Zagorja na Pivki. (Raznoterosti) Po premaganju mnogih ovir in težkoč, koje je imela naša občina zбоk zgradbe šolskega poslopja, dokončala je vendar to zgradbo, ki je in bode res pravi kras vasi in celi občini. Poslopje je zgrajeno jednodetropno in kaj praktično in okusno. Skrb-

ljeno je za 3 učne sobe, ki ustrezajo vsem zahtevam, 2 sobi s kabinetom, prostorno lepo kuhinjo, hramom in hlevom, to za stanovanje nadučitelja, in lično sobo za stanovanje druge učne moči. Primeren prostor pri poslopju in pred njim je kaj pripraven za napravo ličnega vrta in predvrta. Na celi stavbi je vidno, da je občina skrbela vse nadobaviti, kar je pri tacihi stavbah potrebno. Močnica za šolo godnih otrok in pa želja našega, vsikdar za napredek unetega kmetovalca je pa sedaj le ta, da na učna mesta prideta moči, ki bi delovali v prid in blagor naši občini. Za delavno, rodoljubno roko je obilo dela tu, in naše ljudstvo izkazalo se je še vselej darežljivo in gostoljubno napram takim močem. Razpisani sta dve službi, ker se je začasno razširila šola na dvorazrednico. — Kako potrebna bila bi pri nas kmetijska podružnica, — za ustanovitev koje nam treba le dobre moči — čutimo posebno letos. Uravnava Pivka, ki je storila letos s poplavo na stotine škode, ustanovitev mlekarske zadruge, razpečevanje poljskih pridevkov direktnim potom, povzdiga živinoreja, poprava naše okrajne ceste, na kateri je jako mnogo prometa, vse to kliče nas na delo, ki je nujno potrebno. Ker je delo v hrvaških šumah ponehalo, selijo se ljudje v tuje kraje, največ v Ameriko, kar namreč je delavcev, kar je žensk pa v bližnja mesta, na Reko in v Trst. To in vse druge jednake neugodne razmere uplivati morajo toli pogubno, da nam se more milo storiti, kot rodoljubom. Intenzivno treba se je poprijeti dela. Zares pozabljena si ti, uboga Pivka, posebnost od kar so nam vzeli državno cesto in pa odkar so zgradili železnico na Reko preko brkinske, malo obljubene in malo prometne doline, mej tem ko so naše obljubene kraje, močne vasi z velikim prometom, popolnoma prezrli in pozabili. Koliko let je že temu, kar so se vplivni možje potegovali, da se popravi naša okrajna cesta, ki je še sedaj jedini vir dohodkov našega trpiša, da naj dežela vzprajme to cesto mej svoje deželne ceste, a dosedaj vse brez uspeha. Saj bi vendar morali biti i mi Notranjci deželni dobrot deželnih, vsaj i mi Pivčani prispevamo s svojimi krvavo prisluženimi novci k javnim potrebščinam. O vseh l 1894 od deželnega odbora izdanih podpor v znesku 18 000 gld. za komunikacijska sredstva, dobila je Notranjska boric 350 gld. podpore in posojila v to svrho. In naj se ozrem tu na našo okrajno cesto Št. Peter-Trnovo! Ni jedna zadnjih, kar se tiče prometa, 60 do 80 težko obloženih voz našteješ dan za dnevom (sez 120 voz — ako odbijemo mitvo zimsko dobo), ki rijejo na tej cesti strmece 10. 15 do 20%. Vsa ta cesta meri 14 1/2 km komaj, in tega ne moremo doseči, da bi nam šla dežela na roko pri popravu. Naj se vendar pomisli, da je Notranjec izključljivo navezan dosedaj le na zaslužek na cestah, kajti obrtnji ni, kmetijstvo in živinoreja sta še na zelo nizki stopnji, šol pa nikacih. Dolenjska in Gorenjska imata svoje bogato razvite obrtnije, šole, srednje, obrtne, mej tem ko naša Notranjska zaman stoče po njih. Vse to nam dokazuje, da naši ljudje nimajo na nobeno stran prilike ne pota do izobrazbe, kar stavlja v kaj žalostno luč našo deželno upravo. Posamezni rodoljubi veliko store v namen narodnega probujenja, a vse to je premalo, vse naše veselice, shodi, društva ne obrode zaželenega sadu, ako ne skrbimo za priprave, dobre, našemu ljudstvu na preveč odročne pripomočke k izobrazbi. Na tem bazira vse ljudsko blago tanje. Dosedaj pa naša Notranjska v tem obziru le životari in je obdarovana tu pa tam s kako odvračeno drobtinco, liki pepeluška. Na delo tedaj Notranjci!

Snežniški.

Društvo „Pravnik“ v Divači.

(Izvir. dopis.)

Zadajo nedeljo se je zopet zbralo na kraških tleh okolo 50 članov „Pravnika“ in prijateljev društva s Kranjskega, Primorskega, iz Istre in Spodnjega Štajerja — družba, katero je bilo veselje gledati. Sestali so se na divaški postaji ob 10. uri dopoldne, ko so bili prišli vlaki z raznih strani. Po malem odmoru v kolodvorski restavraciji odpeljali so se vsi izletniki in nekatere dame proti škocijanskim jamam. Pot je vedla skozi Divačo, katera je izletnike z zastavami pozdravljala, do Motovna, kjer je bil postavljen krasen slavolok z napisoma: „Živeli narodni pravniki!“ in „Na zdar!“ Tu je izletnike pričakoval z mnogobrojnimi občinstvom nakelski župan gosp. A. Mahorčič in jih pozdravil z lepim ogovorom. Odgovoril je društveni podpredsednik g. dr. Majaron, zahvaljujoč se na tako lepem dokazu kraške uljudnosti. Mej tem, ko je množica klicala „Živio“ in so topiči pokali s sosednih brd, preskrbeli so se izletniki z vstopnicami ter odšli z osmero spremljevalci in nosači plamenic v divjeromantično okolico škocijanskih jam. Nebo je bilo jasno in izletniki so se dobre volje vrstili drug za drugim po ozkih stezah mej čudovitimi prepadi in brezdni, skalami ter penečimi se slapovi, da so prišli do uhodov v jame. Od tu so se z nekeko tesnimi občutki začeli spuščati v notranje temine jam, katere so se le malo dale razsvetliti od velikih plamenic. Vendar pa je bilo moči dobiti največkrat utise od velikanskih votlin, v kojih vznjoži se vali divje vodovje. Pot je vedla po umetno v skalo vsekanih stopnjicah in serpentinah. Dežati se je bilo ves čas svetlovi ograd, ki te branijo strmoglavljenja v grozne pre-

pade. Ta hoja znotraj jam je trajala dobro uro in napolnila vse z velikim zadovoljstvom, četudi se ne da tajiti, da so bili vsi veseli, zagledavši zopet beli dan. Po drugih, lepo izvedenih potih so potem zopet okolu polu 2. ure prišli v Motovna k gostilni, kjer so se zapisali v knjigo kot obiskovalci jam. Tukaj sta g. župan Mahorčič in nadučitelj g. Strekelj znova izkazovala prijaznosti izletnikom, dokler se niso mej streli iz topičev odpeljali v Divačo. Tu sem prišedši našli so že g. okrajnega glavarja dra. A. grofa Schaffgotscha, kateri se je iz Sežane pripeljal pozdravit društvo „Pravnik“.

Po 2. uri pričel je skupni obed v kolodvorski restavraciji, katerega so se udeležili poleg izletnikov tudi g. okrajni glavar sežanski, g. deželni poslanec Muha, načelnik postaje g. Planinec in g. Strekelj kot namestnik zadčanega g. župana. V lepi dvorani je tekla dobra postrežba. V primerem trenotku se dvigne okrajni glavar g. grof Schaffgotsch in izpregovori naslednjo zdravico:

Pozdravljam društvo „Pravnik“, katero si je že toliko zaslug pridobilo za slovensko uradovanje. Kot praktični uradnik vem ceniti delavnost društva, katero si trudi ustanoviti jednotno terminologijo. (Dobro! Dobro!) Če mi uradujemo v slovenskem jeziku, ne izpolnujemo samo svoje uradne dolžnosti (Čujte! Čujte!), ampak tudi dolžnost, katero nam predpisuje ustava, česar bi se moral držati vsak avstrijski uradnik. (Viharno odobravanje.) Mene zelo veseli, biti v sredi tega društva ter mu kličem: „vivat, crescat, floreat!“ — Navdušeno je bila vzprejeta ta s posebnim poudarkom, v lepi slovenščini igovorjena zdravica in glasno so zazvene na vseh straneh polne čaše. Odgovoril je društveni podpredsednik g. dr. Majaron: Nič ne pričakoval, da mu bode danes donese na uho take besede od take strani. (Dobro!) Društvo ni navajeno, da bi mu izrekli okrajni glavarji simpatije in celo ne v slovenskem jeziku. (Žvahnno pritejevanje.) Če nas je tu okrajni glavar pozdravil s svojo navzočnostjo in lojalno pripoznal lojalna prizadevanja društva „Pravnika“, je to častna izjema, ki nam pa daje poročstvo, da s časom izginejo stari, neopravičeni predsodki. (Dobro!) Zategadelj hvala sežanskemu glavarju in čast njegovi objektivnosti (Živio!) — Omenja nadalje, da mora danes namestovati društvenega predsednika dra. Ferjančiča, ki se je izleta tako veselil, a mu je bridka usoda preprečila udeležbo; to je v času sedemletnega obstatka že šesti izlet, in društvo, ki je pred petimi leti bilo v Sežani, prišlo je danes zopet na Primorsko, da tako kroži po raznih delih domovine, buče osebno k vzajemnosti. (Dobro!) Pozdravlja torej v imenu odbora vse, ki so se vnovič daes zbrali, pozdravlja osebito goste in zastopnike, vsem vkupe kličoč: Na zdravje! — Tretji je govoril odvetnik iz Trsta g. dr. Gregorin, češ, da bi bil pozvan v imenu primorskih slovenskih in hrvaških pravnikov govoriti tist, ki je naloge društva „Pravnika“ že davno poprej izvrševal, potezujoč se za jednakopravnost slovenskega in hrvaškega jezika in obdelujoč slovensko pravno terminologijo, namreč predislani tržaški sodni svetnik Trnovc (Živio!), da pa naj govornik v imenu istih, kakor tudi kot kraški rojak izraza veselje nad tem izletom na kraška tla, nazdravljajoč tako ugodno delujočemu društvu „Pravniku“. — Nazdravil je potem gosp. dr. Krisper onima faktorjema, ki sta žrtvovala mnogo časa in truda, da se je lokalna priredba izleta tako lepo posrečila, namreč okr. sodniku sežanskemu g. Dukiću in načelniku divaške postaje g. Planincu. Omiže je z veseljem in zahvalnostjo pritrldo tej napitici. — Gosp. Planinec se je zahvalil in v vznesenih besedah zagotavljal v imenu občine, bralnega društva ter vsega narodnega prebivalstva, kako so se razveselili, ko so čuli, da dobodo v goste slovenske pravnike in slovenske turiste, katerih je tako redko-kedaj videti v tem kraju. — Konečno je izpregovoril g. dr. Rudolf, odvetnik iz Koojic, naglašujoč, da so razne slavnosti in tudi volitve preprečile večjo udeležbo slov. pravnikov iz Štajerja; omenjal je pa tudi, kako je lepo videti v družbi toliko zastopnikov sodniškega stana in je konečno temu stanu napil ob navdušenem pritrdjevanju cele družbe. — Došli so in prečitali se trije brzojavni pozdravi, in sicer g. dra. Trillerja, odvetnika v Tolminu, predsedništva ženske podružnice sv. Cirila in Metoda v Sežani in g. predsednika dra. Ferjančiča na Bledu; obudili so živahen odmev v vseh, a posebe se je g. dru. Ferjančiču brzojavno odzdravilo in obžalovalo njegovo odsotnost.

Okolo 5. ure je animirana družba začela vstajati, ker so se nekateri morali že odpeljati proti Trstu. Vsi ostali so pa napravili ob krasnem vremenu dodatni izlet v Ležeče h. g. Perhavec, kjer so na prostem preživeli mej petjem in zdravjicami zabavne ure vse do mraka. Nazaj grede proti Divači so opazovali, da se je vsak hipec odpiral nebesni obok, ker bližala se je nevihta. A našli so tudi konečno najprijaznejše zavetje v gostilni gosp. Obersnela pri kolodvoru. Prvi so morali oditi isterski kolege, drugi za njimi tržaški in goriški, zadnji — isti so imeli najbolje — pa kranjski. Vsem je bil prebitro prišel „ločitve čas“, zato pa je vsakdor vzkliknil: „Na svidenje drugo leto!“ Živel „Pravnik“!

a + b.

Dnevno vesti.

V Ljubljani, 9. septembra.

— (Vzgleđni katoličan dr. Šusteršič) je priredil v Št. Vidu pri Zatičini volilni shod, na katerem je sijajno dokazal, da ne obiskuje zaman kat. konsumnega društva. Šusteršič je zbranim možem pripovedoval, da je slovenska inteligenca za naš narod to, kar so bili za židovski narod — farizeji. Ta duhovita, na kat. konsumno društvo spominjajoča primera je pridobila dru. Šusteršiču najsrčnejše simpatije vseh mežnarjev zatiškega okraja. A dr. Šusteršič je naredil še drug dovtip, kateri beležimo le kot dokaz za katoliško resnicoljubje tega moža. Razni udeležniki volilnega shoda so povedali, da so dobili pisma, v katerih se jim priporoča, naj ne volijo dra. Šusteršiča, nego dra. Žitnika. V Ljubljani ve vsak otrok, da razpošiljajo taka pisma goreči pristaši klerikalne stranke, kateri pa poznajo „vrline“ dra. Šusteršiča tako dobro, da se odločno zoperstavljajo njegovi kandidaturi. Gosp. dr. Šusteršič pa si je pomagal iz zadrege s trditvijo, da razpošiljajo ta pisma — liberalci. Taka prisotnost duha je res vredna občudovanja in za dra. Šusteršiča jako značilna.

— (Novosti o dr. Mahnič.) Navadno jako dobro informovani goriški dopisnik „Agr. Tagblatta“ potrjuje, kar se je sporočilo nam o preselitvi dr. Mahniča v Ljubljano. „Agr. Tagblattu“ piše: „Nekaj dni sem se govoril, da hoče dr. Mahnič zapustiti Gorico in se preseliti v Ljubljano. Ne vemo, bi se li tega veselili ali to z ozirom na naše kranjske brate obžalovali. Z dr. Mahničem se preseli tudi tukajšnje klerikalno glasilo, a ne v Ljubljano, nego v Trst.“ — Iz Novega mesta se nam piše: Slavni „filozof“ iz Gorice dr. Mahnič je pred kratkim počastil Novo mesto in se posebno trudil izposlovati, da se izključi iz dijaške knjižnice tukajšnje gimnazije — „Dom in Svet!“

— (Ljubljanski „Sokol“.) Naprošeni smo, opozoriti še je enkrat člana „Sokola“ ljubljanskega, da se prosti vaje zopet prične danes zvečer točno ob 1/2 9. uri in se bodo nadaljevala vsako sredo. Na vrsto pridejo jako zanimive vaje s kiji.

— (Dirka kluba slovenskih biciklistov „Ljubljana“ vršila se je včeraj popoldne na Vrhniki pri najlepšem vremenu. Uspeh je bil jako lep. Izmed dirkačev, ki so se prijavili za dirko juniorov, vozil je gosp. Dragotin Bohinec najboljši. G. Bohinec prevozil je progo treh kilometrov v 4' 40". Drugi prišel je na cilj g. Jakob Gorjanc v 4' 45 1/2" in tretji g. Jos. Jaklič v 4' 54". Med seniori vozil je g. Fr. Jarc najboljši; progo treh kilometrov prevozil je v 5' 10 1/2". G. Fr. Krapš prevozil je taisto progo v 5' 14 1/2" in g. Fr. Stare v 5' 22 1/2". Najzanimivejša bila je tretja in zadnja točka, namreč dirka za prvenstvo. Čvetero dirkačev je oddirkalo od štarta pred gostilno Mantova na pet kilometrov proti Legu in od tam nazaj na štart. Prvi prišel je na cilj g. Zol. Bohinec, katerega je mnogobrojno občinstvo pozdravilo z živjo-klici. G. Bohinec prevozil je progo 10 kilometrov v 16' 54", drugi prišel je na cilj g. Drag. Bohinec v 17' 48" in tretji g. Jos. Jebračin v 18' 48". Po dirki zbrali so se kolesarji in veliko štavelo vrhniške in ljubljanske gospode na vrtu g. Jurca, kjer so se razdelile svečice in darila. Zbrano občinstvo pozdravljalo je obdarovance z slava- in živjo-klici. Po razdelitvi se je začela prosta zabava, ki se je najlepša razvila in na večer otvoril se je ples na nekem v to svrhu nalašč postavljenem z zastavami in lampijoni okrašenem odru. Pozno v noč vračali so se kolesarji obdarovani s šopki in z okinčanimi kolesi domu. Končno naj še omenimo, da so Vrhniki v vse v najlepšem redu pripravili, tako za dirko, kakor tudi za zabavo in za ples.

— (Izlet „Slovenskega planinskega društva“ na Obolno.) Prihodnje nedeljo, dne 13. t. m., napravi „Slov. plan. društvo“ izlet na goro Obolno in potem v Zatičino po sledečem vporedu: V nedeljo zjutraj ob 6. uri 20 minut odhoda s južnega kolodvora z mešanim vlakom v Litiijo. Prihod v Litiijo ob 7. uri 27 minut. Tam odhoda do 8. ure. Ob 8. uri odhoda skozi Šmartno. Črna potok, Vintarjevca, Debeče in Osredok na Obolno. Prihod na Obolno proti enajsti uri. Ob poludvanajsti uri odhoda v Zatičino. Tam ob 1. uri popoldne v gostilni „Poličanski“ (pri Vilj. Fricu) Po obedu prosta zabava in ogled zatiške cerkve in nekdanjega samostana. Ob štirih popoldne odhoda po gozdni poti v pol ure oddaljeni Šent-Vid. Tam prosta zabava v gostilni Ant. Kumsteka do prihoda vlaka ob 6. uri 20 min. Z vlakom v Ljubljano, kamor dosepejo izetaki ob 8. uri 35 min. zvečer. Vrh Obolna je 768 m visok, neobrsten kopec v planinskem predgorju, ki se razteza od ljubljanskega Golovca nepretržno tje doli do Krške doline. Razgled z vrha je presenetljivo krasen in razsežen. Vidi se od tam v velikih obrisih do malega vsa Kranjska, sosebno lepo pa Julijske planine in Karavanke, Kum. Gorjanci, Kraški Snežnik in Nanos. Pot na Obolno ni

utrudljiva in le kake pol ure od Vintarjevca do Debečega strma. Tudi za obed je skrbjeno v dobroznani gostilni gosp. Vilj. Frica v Zatičini, kjer se boče dobil obed (juha, meso, prikuha in pečenka) po 60 kr. za osebo. Kdor se udeleži izleta in hoče skupno obedovati pri Fricu v Zatičini, naj to naznani zadnji čas pri prihodu v Litiijo gosp. tajniku Hauptmannu ali pa odborniku Mandeljnu, da se more potem gostilničar še pravočasno obvestiti o številu gostov. Ker je ta izlet jeden zadnjih v letošnjem letu, se društveniki in sploh vsi prijatelji „Slov. plan. društva“ vabijo k obilni udeležbi. Izlet vrši se le ob ugodnem vremenu.

— (Morilec svoje žene?) Vled grozne sumnje, da je umoril svoje 73letno ženo, bil je včeraj tukajšnji čevljar Ivan Čarman aretovan in deželnemu sodišču izročen. V spremstvu svoje žene in triletnega sinčka svoje, v Ameriki bivajoče hčere šel je Čarman v nedeljo popoldne v Štefanjo vas, kjer so v Goršetovi gostilni izpili dva litra vina ter se potem vsi trije proti večeru napotili domov. Od onega časa Čarmanove žene ni videl nikdo več. Čarman sam je pravil, da je žena na potu zaostala in ker je bila baje nekoliko slabonmna, da je najbrže zgrešila pot ali pa morebiti ponesrečila. Včeraj pa se je situacija nenadoma spremenila ter znatno potrdila sum, da je 72letni mož morebiti siloma se iznebil svoje žene. Triletni fantek, ki je zakonsko dvojico spremljal, pripovedoval je namreč, da sta s stari oče in babica poleg nekakega mosta (najbrže poleg mosta, ki vodi čez Gruberjev kanal) sprla, da je stari oče udaril ženo s palico po glavi ter jo potem vrgel v vodo, vzevši jej prej neke „papirje“. Sami se, da je mož, ki precej rad gleda v kupce, zahteval od svoje žene denar, katerega je leta par dni poprej prejela od hčere iz Amerike za rezo triletnega sinčka; ker žena zahtevi najbrže ni ustregla, nastal je menda osodepolni prepir. Pri Čarmanu našlo se je včeraj še 10 gl. 79 kr. denarja, čegar provenijence ni mogel dokazati. Čarman bil je, kakor že rečeno, izročen deželnemu sodišču, ki je takoj odredilo preiskavo. Dasi je pripovedovanje triletnega otroka resnično ali ne, dokazala bo de sodna preiskava.

— (Napad na redarja.) V ponedeljek popoldne ušli so trije tirolski prisiljenci od odkaznega jim dela v Prednih ulicah ter se skрили v bližnjo Putrihovo šupo. Po dolgem iskanju se le opazila je neka deklica ubežnika v mrvi. Mestni redar Fran Okički šel je s paznikom v šupo ter prisiljence aretoval ter jih potem eskortiral v prisilno delavnico. Prisiljenca Fran Lichtenschopf in Ivan Koller bila sta vklejena in sta se brez obotavljanja vrnila v prisilno delavnico; prisiljenec Josip Schmidt, katerega je redar držal le za roko, se je pa na brvi, ki vodi od deželne bolnice čez Ljubljano v prisilno delavnico, nenadoma iztegal redarju ter ga skušal vreči čez brv v vodo, kar se mu pa ni posrečilo; potem pa je potegnil iz žepa nož ter ž njim prizadel redarju več ran. Konečno vrgel je redar rabjstnega prisiljenca ob tla ter mu s pomočjo na lice mesta prihitelih oseb izvili nož. Schmidt se je sicer še večno z vso močjo upiral, vendar so ga potem brez nadaljne nezdade spravili v prisilno delavnico. Z radi napada na redarja izročil se boče Schmidt deželnemu sodišču.

— (Pritožbe zoper bicikliste) se čedalje bolj množijo. V petek in v soboto so na raznih krajih mesta podrli več oseb in nekatere iz njih kolikor toliko poškodovali. V Gradišču je neki nemški govoreči gospod podrl hkrati tri otroke. V obse se toži, da vozijo biciklisti dosti prehitro in da ne dajejo zamerja z zvonce. Želeli je, da se tem razmeram že vendar konec naredi.

— (Izgubljene reči) Tokom meseca avgusta bile so pri mestnem magistratu ljubljanskem oglasene naslednje izgubljene reči: šestnajst denaric s skupnim zneskom 1748 gl. 68 kr., pompadur vrečica z 10 gl. in železniškim voznim listkom, zlata ura z veržico, srebrna ura z veržico, 3 zlati prstani, zlat medaljon, pozlačena zapestica iz starega ruskega denarja, srebrna broša, dva dežnika, vezen jopič, zlati nsočniki in konečno vojaški bajonet.

— (Najdene reči.) Pri mestnem magistratu ljubljanskem bile so tokom meseca avgusta oglasene, oziroma oddane sledeče najdene reči: pet denaric s skupnim zneskom 16 gl. 74 kr., dve zlati uri, pet dežnikov, zlata broša, zlat prstan, žepni nož, zabož obleke, srebrna zapestnica, vrhna suknja, otroška pelarina in molitvena knjiga.

— (Veselica akad. društva „Sava“ v Škofjiloki) minolo nedeljo je vžle neugodnemu vremenu sijajno uspela. Vsi prostori so bili tako natlačeno polni, da mnogo gostov niti prostora ni dobilo. Dešlo je tudi mnogo ljubljanskih gostov, med drugimi častni član g. dr. Tavčar z obitelji. Obširnejše poročilo sledi.

— (Dovoljena vzporednica) Z ozirom na število oglasenih dijakov je dež. šolski svet dovolil, da se na kranjski gimnaziji otvori za prvi razred paralelka.

— (Leskovška aféra) Danes se vrši pri okrožnem sodišču v Novem mestu obravnava o zoani leskovški aféri.

— (Pomilosteni kaznjenci.) Cesar je pomilostil 25 kaznjencev oziroma kaznjencev, od katerih so bili v Mariboru 3, v Kopru 2, v Begunjah 2.

— (Iz Velenja) se nam piše: V nedeljo je bila tu veselica, katera se je v vsakem oziru jako dobro obnesla. Nemški naši nasprotniki so prišli pred vrata gostilne, kjer se je zvečer zbrala slovenska družba peti, „All Heil“ in „Hoch“. Tamburašem iz Šostanja se je namignilo, naj prenoče v Velenji, češ, da jih čaka na potu prijazen pozdrav s kamenjem. Vili tamburaši odpeljali so se vžle svaritvi, a zgodilo se jim ni nič. Najbrž so bili najeti napadalcu že prej vsled zavžite pijače zadremali v jarkih, kjer so nanje prežali.

— (Požar) Hrastje (občina Hrastje in Mota) na murskem polju. Ljutomerskega okraja, je v preteklem tednu skoro celoma pogorelo. Desetim posestnikom so pogoreli hrami, hlavi, nekaterim tudi živina. Žalostno leto 1896! Kar ni potokla toča, je murska povedan odnesla, in kar je še preostalo, je uničil ogenj! Uboge pogorelece priporočamo najtoplejše blagodušnim narodnjakom.

— (Prepovedano zborovanje) Celovško okrajno glavarstvo je prepovedalo zborovanje Cril-Metodove podružnice v Dvoru nad Vrbo zaradi neke bolezni, katera se je pojavila v vasi, oddaljeni od Dvora — 2 1/2 uri!

— (Ministerski predsednik grof Badeni na Primorskem.) „Agr. Tagblattu“ se poroča iz Gorice: Grof Badeni se pripelje dne 9. t. m. spremljan po svojem tajniku pl. Wienerju in pisarniškem ravnatelju poslanske zbornice vitezu Halbanu na Tibaž, kjer ga bodeta pričakovala namestnik Rinaldini in dež. glavar grof Fran Coronini. Na deželni meji na Predelu, pričakovali bodo ministerskega predsednika slovenski državni in deželni poslanci. Grof Badeni se pelje skozi Soško dolino na povabilo slovenskih državnih poslancev, da se osebno prepriča o veliki zanemarjenosti tega dela dežele, za kateri je letos osrednja vlada dovolila neke podpore. V Bočcu se ministerski predsednik nekoliko ustavi in vzprejme morda nekaj deputacij. Prebivalci cele Soške doline se pripravljajo za slovesen vzprejem ministerskega predsednika. V Gorico pride ministerski predsednik ob 9. uri zvečer. V četrtek, dne 10. t. m., se bodo vzprejemale deputacije, popoldne si ogleda grof Badeni mesto, zvečer pa se odpelje v Trst. Dasi je grof Badeni odklonil vsa povabila, namerava grof Fran Coronini vendar povabiti ministerskega predsednika na diné. Zagotavlja se, da ima dež. glavar s tem povabilom namen, spraviti tukajšnje voditelje laške stranke v dotiko z ministerskim predsednikom. Vsaj za sedaj se mora dvomiti, da bi tudi zastopniki Slovencev imeli čast, biti povabljeni na ta diné, saj je znano, da je bil dež. glavar tako prijazen, da je ministerskemu predsedniku popisal Slovence kot surov in divji narod.

— (Ubegel obsojenec) Tržaško vojaško sodišče je pred nekaj meseci obsodilo korporala Škrla na 12 let v ječo, ker je ustrelil svojo ljubinko. Škrl je bil tudi nase obrnil samokres in si zapodil kroglo v prsa. Ker je bil težko ranjen, je ležal v vojaški bolnici, iz katere je te dni na šudovit način zbežal. V isti sobi kakor on ležala sta dva druga bolna vojaška obsojenca. Škrl je oblekel uniformo jednega teh bolnikov in si opasal predpasnik, kakor ga nosijo stražarji v bolnici. Potrkal je na to na vrata. Na straži stoječi vojak, vid-vši predpasnik, mu je odprl. Škrl je šel potem na stražišče in splezal ob strelovodu iz tretjega nadstropja na tla, preskočil zid in zbežal. Ujeli ga doslej še niso.

Erzjevlje.

Celje 9. septembra. Volilni shod v Mozirji je z živahnim odobravanjem pritrdil programu, kateri sta razvila kandidata gospoda dr. Srnec in dr. Dečko ter izrekel bivšemu poslancu dr. M. Vošnjaku zahvalo za njega delovanje. Shod je dalje izrekel pričakovanje, da poslanci ne vstopijo v dež. zbor, ako ne dobe garancij za izpolnitev zahtev slovenskega naroda. Kandidatom za mestno skupino Celje-Brežice je bil soglasno postavljen g. Dr. Hribar, tiskar in izdajatelj „Domovina“ v Celju.

Trbiž 9. septembra. Ministerski predsednik grof Badeni je prišel sem. Pozdravila sta ga Rinaldini in dež. glavar grof Coronini.

Dunaj 9. septembra. Člani avstrijske kvotne deputacije odidejo konec septembra v Budimpešto, kjer se bodo vršile skupne konferencije mej avstrijsko in ogersko deputacijo.

Lvov 9. septembra. Stojalowski je bil danes izpuščen iz zapora, ker ni hotel zavžiti nobene hrane in se je bilo bati, da umrje gladu.

Atene 9. septembra. Po vsi Tesaliji in Makedoniji se razširjajo oklici, pozivljajoči Makedonce na upor za osvobojenje Makedonske.

Listnica uredništva.

Gosp. Slavoj Neman ič: Vaš spis „Življenja trudnost“ ni primeren za naš list.

Avstrijska specialiteta. Na žerodcu bolehačojim ljudem priporočati je porabo pristnega „Moll-ovega Seidlitz-praska“, ki je preskušeno domače zdravilo in upliva na želodec krepilno ter pospešilno na prebavljenje in sicer z rednim uspehom. Skatljica 1 gld. Po poštnem povzetju razpošilja to zdravilo vsak dan lekarnar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj, DUNAJ, Tachlauben 9. V lekarnah na deželi zahtevati je izrečno MOLL-ov prepat, zaznamovan z varnostno znamko in s podpisom. 5 (1756—12)

Meteorologično poročilo.

Spt.	Čas opa-zovanja	Stanje baro-metra v mm.	tempe-ratura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
7.	9. zvečer	735.9	15.3	sr. sever	oblačno	
8.	7. zjutraj 2. popol.	737.3 736.5	12.2 20.5	sr. svzh. sr. svzh.	skoro obl. skoro jas.	0.8
9.	9. zvečer	736.4	14.9	sl. svzh.	jasno	
9.	7. zjutraj 2. popol.	736.2 735.4	11.0 22.8	sl. jvzh. sr. jvzh.	megla jasno	0.0

Srednja temperatura sobote in nedelje 16.4° in 15.9°, na 0.4° nad normalom in v soglasji z normalom

Dunajska borza dné 9. septembra 1896.

Skupni državni dolg v gotah.	101	gld	75	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	gld	85	kr.
Avstrijska zlata renta	123	gld	35	kr.
Avstrijska krona renta 4%	101	gld	15	kr.
Ogerska zlata renta 4%	122	gld	35	kr.
Ogerska krona renta 4%	99	gld	55	kr.
Avstro-ogerske bančne delnice	957	gld	50	kr.
Kreditne delnice	378	gld	—	kr.
London vista.	119	gld	55	kr.
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	gld	60	kr.
50 mark	11	gld	72	kr.
20 frankov	9	gld	52	kr.
Italijanski bankovci	44	gld	35	kr.
C. kr. cekini	5	gld	64	kr.

Dné 7. septembra 1896.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	143	gld	75	kr.
Dravne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	188	gld	75	kr.
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	127	gld	—	kr.
Zemlj. obd. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	gld	—	kr.
Kreditne srečke po 100 gld.	197	gld	—	kr.
Ljubljanske srečke.	22	gld	75	kr.
Rudolfove srečke po 10 gld.	23	gld	—	kr.
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	158	gld	—	kr.
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	497	gld	—	kr.
Papirnati rubelj	1	gld	27 1/4	kr.

**Išče se
poštna upraviteljica**
katera lahko takoj nastopi službo.

Sodi

od 56 litrov do 250 litrov nove posode in od 300 litrov do 700 litrov stare posode, kakor tudi skladišče sodov od 30 do 50 hektolitrov, se prodaja pri **Ivanu Buggenig-u** sodarskemu mojstru (2927—2) v Ljubljani, cesta na drž. kolodvor, v baraki.

Ana Šuklje

učiteljica klavirja (2916—2)

prične poučevanje dné 16. septembra.
Vegove ulice šte. 8.

Proda se hiša

v dobrem stanju. 1 1/2 ure od Ljubljane, pripravna posebno za trgovino. S hišo se prodaja tudi polje in gospodarsko poslopje, ali pa poslednje samo zase. — Več se izve v zavodu A. Kališa na Preširnovem trgu v Ljubljani. (2915—3)

V novozgradeni hiši na Tržaški cesti se odda za 1. november (2933—3)

po jedno stanovanje

v I. in III. nadstropju; prvo s 3, drugo s 4 sobami. — Povpraša se pri F. Supančiču, Rimska cesta 16.

Raki

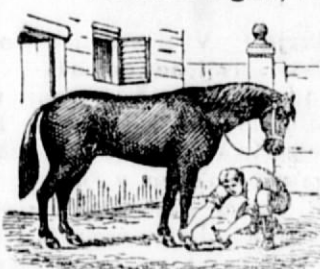
se dobijo vsak dan

v gostilni „Pri zlati ribi“
Ribje ulice šte. 6.

(2811—8) Franjo Rozman, gostilničar.

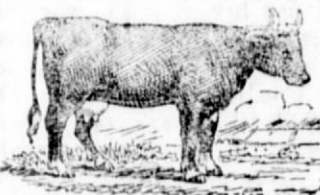
Konjski ovet

(pomnoženi restitucijski tok)
steklenica 1 gld., 5 steklenic 4 gld.

rabi se za drgnjenje v krepilo konjskih udov. Ta cvet, mnogo let po izkušenih živinozdravnikih in od praktičnih poljedelcev priznan kot krepilo, lajša otrplost konjskih udov ter služi v krepilo pred in v restitucijo (očvrstjenje) po kakem trdnopolnem delu.

Skušena redilna štupa za živino
za konje, rogato živino, ovce, prašiče itd.

Rabi se skoro 40 let z najboljšim vspehom večinoma po hlevih, ako živinče ne more jesti; zboljšuje mleko. Zametek z rabilnim navodom vred velja 50 kr., 5 zametkov z rabilnim navodom samo 2 gld.

Priporoča in razpošilja na vse strani s prvo pošto lekarnar Ubald pl. Trnkóczy Ljubljana, Kranjsko. (2150-23)

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1896.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času. (1705-206)

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 5 min. po noči osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Steyr, Linz, Dunaj via Amstetten. — Ob 6. uri 15 min. zjutraj mešani vlak v Kočevje, Novo mesto. — Ob 7. uri 10 min. osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj čez Selthal v Solnograd, Steyr, Linz, Budejovice, Plzeň, Marijine v. Hebe, Francov v. Hebe, Karlovo v. Hebe, Prago, Lipsko čez Amstetten na Dunaj. — Ob 12. uri 55 min. popoldne mešani vlak v Kočevje, Novo mesto. — Ob 11. uri 50 min. popoldne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Selthal, Dunaj. — Ob 4. uri popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno, čez Selthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Bregence, Curija, Genevo, Pariz, Steyr, Linz, Gmunden, Ischl, Budejovice, Plzeň, Marijine v. Hebe, Francov v. Hebe, Karlovo v. Hebe, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Ob 6. uri 30 min. zvečer mešani vlak v Kočevje, Novo mesto. — Ob 7. uri 44 min. zvečer osonni vlak v Lesce-Bled. — Vrhu tega ob 5. uri 39 min. popoldne vsako nedeljo in praznik v Lesce-Bled.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 52 min. zjutraj osonni vlak s Dunaja via Amstetten, Solnograda, Bregence, Inomosta, Zella na jezeru, Lend-Gastein, Linca, Steyra, Gmunden, Ischla, Aussee, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste, Trbiža. — Ob 8. uri zjutraj osonni vlak iz Lesce-Bleda. — Ob 8. uri 19 min. zjutraj mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta. — Ob 11. uri 25 min. popoldne osonni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipskega, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plazja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneve, Curija, Bregence, Inomosta, Zella na jezeru, Lend-Gastein, Ljubna, Celovca, Pontabla, Trbiža. — Ob 2. uri 32 min. popoldne mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta. — Ob 4. uri 55 min. popoldne osonni vlak s Dunaja, Ljubna, Selthal, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiža. — Ob 8. uri 35 min. zvečer mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta. — Ob 9. uri 4 min. zvečer osonni vlak s Dunaja preko Amstetena, iz Lipske, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plazja, Budejovic, Solnograda, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiža. — Vrhu tega ob 10. uri 25 min. zvečer vsako nedeljo in praznik iz Lesce-Bleda.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.) v Kamnik.

Ob 7. uri 23 min. zjutraj, ob 2. uri 5 min. popoldne, ob 6. uri 50 min. zvečer, ob 10. uri 25 min. zvečer. (Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.) iz Kamnika.

Ob 6. uri 56 min. zjutraj, ob 1. uri 15 min. popoldne, ob 6. uri 20 min. zvečer, ob 9. uri 56 min. zvečer. (Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

V novododelani hiši št. 5 na Nemškem trgu oddajo se še (2932—3)

stanovanja

z dvema sobama in pritoklinami; ravno tako tudi **lepa prodajalnica** in to s 1. novembrom.

Povpraša se pri F. Supančiču, Rimska cesta 16.

Nagrobne vence

v največji izberi in po najnižjih cenah

trakove k vencem

z ali brez napisov v vseh barvah

(2911—3) priporoča

Karol Recknagel.

Razglas.

Na c. kr. moškem in ženskem učiteljsku se začne šolsko leto 1896/7 dne 18. septembra 1896 s slovesno sv. mašo.

Na c. kr. moškem učiteljsku bo vpisavanje prvoletnikov, gojencev, ki imajo ponavljalni izpit, in učencev vadnice dne 14. septembra od 8. do 12. ure. Ponavljalni izpiti bodo 15. sept. od 8. do 12. in od 2. do 5. in 16. sept. od 8. do 12. ure.

Na c. kr. ženskem učiteljsku bo vpisavanje prvoletnic 15. sept. od 8. do 12. in od 2. do 4. ure, gojenk, ki imajo ponavljalni izpit, učenk vadnice in otrok za otroški vrtec 15. sept. od 8. do 12. Ponavljalni izpiti se bodo vršili isti dan od 2. do 5. ure.

Gojenci, oziroma gojenke, ki so že bili na tem učiteljsku, se imajo oglašiti 17. sept. med 8. in 12. uro.

Pisмени vsprejemni izpiti prosilcev in prosilk za vsprejem v I. letnik bodo 16. sept. od 8. do 12., ustni pa 17. in sledeče dni od 8. do 12. in od 2. do 5. ure.

Redni pouk se začne 19. sept. na obeh vadnicah ob 8. uri, v otrokem vrtcu ob 9. uri; na učiteljskih pa po koncu vsprejemnega izpita.

V Ljubljani, dne 4. septembra 1896.

(2934—2)

Ravnateljstvo.

Dr. Konrad Janežič

odvetnik

v Voloskem.

(2952)

Usojam se, slavnemu občinstvu naznanjati, da sem otvoril

na Poljanski cesti šte. 31

veliko zalogo raznovrstnih koles

posebno priporočam najfinejša (2786—10)

„Styria“-kolesa

katera so obče jako priljubljena in kot izvrstna poznata, po najnižjih cenah.

Obrabljena, dobro ohranjena „Pneumatik“-kolesa prodajam po 70—100 gld.

Ravno tam nahaja se mehanična delavnica, in se prevzemajo vsa v to stroko spadajoča popravila. K obilnemu nakupu se priporoča

Franjo Čuden

Ljubljana urar in juvelir Mestni trg.

Preizkusili in priporočili so

znameniti možje medicinske vede

tinkturo za želodec

lekarnja PICCOLI-ja v Ljubljani

katera krepča želodec, pospešuje prebavljenje in telesno odprtje.

Steklenica 1.0 kr. (2635—10)

11 steklenic 1 gld. Poštna razpošiljatev se vrši v zabojčkih po 12 steklenic a 1 gld. 36 kr. itd.; poštni zaboj s 66 steklenicami velja 6 gld. 26 kr. Poštnino plača naročitelj.

